

Motto: Curcubeul a furat toate culorile de aceea viața este gri.

Om al vocabularului "luminii albului cuvânt" prin poeziile sale fără de seamă, scurte cugetări, prin cuvinte puține, spun multe învățăminte, imbolduri sufletești, inteligență. Scriitoare talentată și inteligentă de pe plaiuri oltene reprezintă o bogăție a spiritului de mândrie națională, chiar universală, că ființa existentă în numele sfințit - Cristina - reprezintă lumina și adevărul albului cuvânt, căzute pe pământ.

Cum și când s-a desprins de pe bolta cerească cu stele strălucitoare, într-o norocoasă zi de sărbătoare Cristina, ca bucurie eternă a înțelepciunii literare pentru literatură, gândurile și suflet românesc, numai Dumnezeu știe. Pentru cugetările și versurile sale, poeta Cristina Copia poate fi considerată drept o lumânare a credinței și artei literaturii românești care va arde neconținut în inimile românilor care o apreciază, o prețuiesc și o iubesc.

Dumnezeu poet

„Dacă a creat o lume, înseamnă că și Dumnezeu este poet.”

Și azi o creație poetică ce înobilează clepsidrele.

Fericirea poetului

Dacă fericirea e ascunsă, condeiul poetului o caută de-a lungul și de-a latul, înșirând vers după vers. Poate găsește doar durerea și oftatul. Ce face? Prinde aripi și o caută în înalturi; și dacă aripile obosesc scrie din dorință, caldă cerneală a sufletului. Scrie cu lacrimă limpede văzând marea albastră și pânzele. Clipa o preface un drum spre fericire. O scrie în poezie.

Iluminare...

Și zâmbetele plâng. Ajută privirea să-și aleagă drumul. Ce iluminare!

Zâmbetul...

Zâmbetul. Lacrima durerii că pleacă. Lacrima

sufletului observator.

Zbor triumfal

Versurile pun aripi gândurilor din aripile trăirilor ce
nu se risipesc; dar nici nu zboară dacă nu le dai suflul
condeiului.

Ce zbor triumfal!

„Mereu” și ”niciodată”

„Mereu” și ”niciodată”. Garanții fără garanție. Virtute
sau cusur.

„Mihai Eminescu” de neegalat

Eu cred că muza noastră a poezilor este Eminescu.
Din creația lui arzătoare, genială cu parfum de flori
de tei, coboară inspirația, răsare pădurea, se ridică
un crin cumagia primei și irepetabilei iubiri, o
iubire cuminte cu prospețimea unei flori de câmp;
se zărește o umbră blondă de dragoste pasională pe
floarea albastră.

Coboară inspirația ca o „undă spumă” a mării ce
suspină tristă sau senină prin nemărginirea timpului
eminescian.

Privește-ți cu atenție condeiul, poet minunat! Un
„Miha Eminescu” de neegalat, e inscripționat!

„RE” - ochiul mereu...

„RE” - ochiul mereu cu geana ridicată. Autoritar și
protector. Te caută și readuce. Undeva, cândva, lângă
cineva. Mireasmă de lavandă?

Amabilitatea...

Amabilitatea excesivă este semn rău. Duce la eșec.

Alfabet al iubirii...

Fiecare avem un alfabet al iubirii. Câte descrieri
în scrieri cu acesta! Nu este universal-valabil. Doar
semnele de punctuație transcend.

Ascultă opiniile tuturor...

Ascultă opiniile tuturor, dar ai grijă ca nu cumva
părerile lor să devină realitatea ta!

Cojocaru Vergil

INDEPENDENȚA
ROMÂNIA
Independența
prin Cultură